

Publicerad 2017-01-28 16:36 av valpen

En lam ursäkt

Ordet har förlorat sin mening

"Förlåt"

"Du är förlåten" kommer likt en reflex

När fyllan blivit lite väl

Och magen vill bli av med alkoholen

Men vad förlåter jag?

Och när passerade du mina gränser?

Gränser, dem har jag passerat ensam

Utanförskap har jag levt i

"Förlåt"

"Det är lugnt"

Egentligen vill jag ge dig en örfil

Jag vill skrika "Du förstörde mitt liv"

Betyder det att jag lever ett icke-liv?

Jag andas

Det vet jag

Hjärtat bultar innanför min bröstkorg

Du vill säkert ha ihjäl mig

Snabbt och på avstånd

Med en kula rakt i min panna

"Pang"

Och jag vill ha ihjäl mig själv ibland

Och jag kan se i människors tomma ögon

När de jagar tid

Att de också ibland bara vill dö

Jag antar att det kan vara en trivial grej

Att be om ursäkt och att bli förlåten

Men någonstans måste gränsen gå

När ordet går sönder

Eller inte når fram

När ordet ekar löjeväckande

Eller fastnar halvvägs

Jag antar att en ursäkt kan ligga i luften

Även när den är uttalad

I väntan på en respons

Det är ett ord
Inte ett magiskt trollspö
Som jag trola bort smärta
Det är ett ord
Inte en magisk tidsmaskin
Som kan göra saker och ting ogjorda
Tystnaden i luften känns som ett:
"Pang"

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren valpen med [Poeter.se](https://poeter.se) id #57393 innehar upphovsrätten